

трендафилъ. То пакъ го дало на дѣдото да иде да го продаде за друго око. Дѣдото взелъ трендафила, отишелъ въ града и пакъ тръгналъ да вика изъ улицитѣ: „Трендафилъ за око, трендафилъ за око!“ Всички се чудѣли, но никой не купилъ цвѣтето. Като миналъ край царскитѣ палати, на прозореца пакъ се показала царицата и го попитала: „Какво продавашъ, дѣдо?“ Той ѝ рекълъ: „Трендафилъ за око, дъще!“ — „Дай го на мене, дѣдо, азъ ще ти дамъ едно око.“

Тя извадила изъ пазвата си една малка кутийка, отворила я, взела отъ тамъ едно око и го дала на стареца. Дѣдото пакъ далъ трендафила, взелъ окото и го занесълъ на момичето. То турило окото на мѣстото му и прогледнало и съ него.

Веднажъ на момичето му станало нѣщо мжчно. То заплакало и отъ очитѣ му капали зрънца маргаритѣ. То ги дало на дѣдото и му рекло да иде въ града да ги продаде, та да купи едно-друго за въ кжщи. Дѣдото взелъ маргарита, занесълъ го въ града и го продалъ пакъ на царицата.

Съ тия трендафили и съ тия маргарити царицата рекла да измами царя. Веднажъ тя се засмѣла и показала скрития

отъ по-рано въ устата си трендафилъ. Другъ пжтъ налепила маргарити по очитѣ си и, като заплакала надвесила се надъ царевия скутъ и поронила скжпоценнитѣ зрънца.

Дѣдото много пжти ходилъ изъ града да продава цѣфнали трендафили и маргарити. Това стигнало до ушитѣ на царя. Царедворцитѣ му казали, че царицата купувала тия трендафили и тоя маргаритѣ. Царьтъ тогава разбралъ хитрината на царицата и решилъ да издири тая работа. Веднажъ той поканилъ най-хубавитѣ момичета, богати и сиромашки, на тлъка. Хубавицитѣ отъ цѣлото царство отишли на тлъката. Отишло и дѣдовото момиче.

Момичетата насѣдали около огньоветѣ, заплѣли, завлачили и заплѣли по редъ, кое каквато пѣсень знаело. Царьтъ седѣлъ и слушалъ. Дошло редъ на дѣдовото момиче, което седѣло на страна съ забулено лице и предѣло. То казало: „Азъ нѣма да пѣя, а ще разкажа приказка.“

И като завъртѣло чекръчето, почнало: „Речи, чекръче. Едно време имало едно момиче! Когато се засмивало, трендафилъ цѣфтѣлъ на устата му. Когато заплачело, маргаритѣ капѣлъ отъ очитѣ му...“

Така, безъ да прекжсва, мо-